

- ци-тъ, Ферезейци-тъ, Евейци-тъ, и Иеву-
 2 сейци-тъ, събрахъ ся единомысленно да
 ся бѣжѣтъ съ Исуса и Израила.
- 3 А жители-тъ на Гаваонъ чухъ онова
 което стори Исусъ на Иерихонъ и на Гай.
 4 И направихъ и тѣ съ коварство, и отидо-
 хъ та си приготвихъ хранъ, и зѣхъ вет-
 хы врѣтца на ослы-тъ си, и плесена-
 5 мѣхове ветхы и раздраны и вързаны, и
 на позѣ-тъ си обуца ветхы и кърпены, и
 ветхы дрехы на себе си; и всякий хлѣбъ
 6 салъ. И доидохъ при Исуса въ станъ-тъ
 въ Галгаль, та рекохъ нему и на мѣжѣ-
 тѣ Израилевы: Отъ далечнѣ земѣхъ смы
 дошли; сега прочее направѣте уговоръ съ
 7 насъ. И рекохъ Израилеви-тъ мѣжѣ: „Ра-
 Евейцы-тъ: Вы може бы да живѣте въ
 ерѣдѣ насъ, и „какъ ще направимъ уго-
 8 воръ съ васъ? А тѣ рекохъ Исусу: „Ра-
 8 би смы твои. И Исусъ имъ рече: Кои
 9 сте? и отъ дѣ идете? А тѣ му рекохъ:
 „Отъ много далечнѣ земѣхъ доидохъ ра-
 би-тъ ти, за име-то на Іеова Богатвоего;
 10 защото „чухмы слухъ-тъ му, и всичко що
 направи въ Египетъ, и „всичко що на-
 прави на двамъ-та Аморрейскы царѣ, кои-
 то бѣхъ оттамъ Іорданъ, на Сиона Есе-
 вонскый-тъ царь, и на Ога Васанскый-тъ
 11 царь, който живѣяше въ Астароевъ. За
 това ни рекохъ старѣйшины-тъ ни, и
 всякы-тъ жители на нашъ-тъ земѣ, и
 казахъ: Земѣте въ рѣкѣ-тъ си хранъ
 за пѣтъ-тъ, та идѣте да ги посрѣщете,
 и речѣте имъ: Раби ваши смы. И тѣй се-
 12 га направѣте уговоръ съ насъ. Този нашъ
 хлѣбъ топлѣ зѣхмы за пѣтъ отъ кашы-
 тѣ си, въ който день излѣзохмы за да
 дойдемъ при васъ; сега, ето, сухъ е и
 13 плесенялъ: И тѣзи мѣхове за вино,
 които напълнихмы новы, ето, сѣхъ съдра-
 ни; и тѣзи наши дрехы и обуца-та ни о-
 14 вехтѣхъ отъ многодалечный-тъ пѣтъ. И
 пряхъ мѣжѣ-тъ по причинѣ на хранъ-
 15 тѣ, „а Господа не попытахъ. И „направи
 Исусъ миръ съ тѣхъ, и свърза уговоръ
 съ тѣхъ да упазѣ животъ-тъ имъ; и на-
 чальници-тъ на събрание-то ся заклѣхъ
 тѣмъ.
- 16 И подирѣ три дни, отъ какъ свързахъ
 уговоръ съ тѣхъ, чухъ че имъ бѣхъ съ-
 17 сѣди, и живѣяхъ между тѣхъ. И станъ-
 хъ Израилеви-тъ сынове та отидохъ въ
 градове-тъ имъ на третей-тъ день; а гра-
 дове-тъ имъ бѣхъ „Гаваонъ, и Хефира, и
- 18 Вироѣвъ, и Киріаѣаримъ. И не ги пора-
 зихъ Израилеви-тъ сынове, „защото на-
 чальници-тъ на събрание-то бѣхъ имъ ся
 19 заклѣли въ Господа Бога Израилева; и
 всяко-то събрание ропташе на начальни-
 цы-тъ. Всякы-тъ начальници обаче реко-
 хъ на всяко-то събрание: Ный имъ ся
 20 заклѣхмы въ Господа Бога Израилева; и
 тѣй сега не можемъ да ся прикоснемъ до
 тѣхъ. Това ще направимъ съ тѣхъ; ще
 упазимъ животъ-тъ имъ, „да не бѣде
 гнѣвъ Божій на насъ, за клѣтвъ-тъ, съ
 21 който имъ ся заклѣхмы. И начальници-
 тѣ имъ рекохъ: Нека живѣѣтъ; но да
 бѣждѣтъ „дървосящцы и водоносцы на
 всяко-то събрание; „както имъ ся обѣ-
 щавъ начальници-тъ.
- 22 И свыка ги Исусъ та имъ говори и ре-
 че: „Защо ни излѣгахте и рекохте: „Мно-
 го далечъ смы отъ васъ, когато вы сте
 23 были живѣяли „между насъ? Сега прочее
 „проклѣти сте, и не ще осудѣте отъ
 васъ рабъ, и „дървосящцы, и водоносцы,
 24 за домъ-тъ на Бога моего. И отговорихъ
 на Исуса, и рекохъ: Понеже раби-тъ ти
 ся добръ извѣстѣхъ за онова което Іео-
 ва „Богъ твой заповѣда на рабъ-тъ си
 Моисея, да даде вамъ всякъ-тъ земѣ,
 и да истрѣби отъ лице-то ви всякы-тъ
 25 жители на земѣ-тъ, за това ся „упла-
 шихмы много отъ васъ за животъ-тъ си,
 и направихмы това нѣщо. И сега, ето,
 26 „въ рѣкѣ-тъ ти смы; което ти ся види
 добро и право да ни направимъ, направи.
 27 И стори съ тѣхъ така, и избави ги отъ
 рѣкѣ-тъ на Израилевы-тъ сынове, и не
 ги убихъ. И въ онзи день направи ги Ис-
 усъ „дървосящцы и водоносцы на събра-
 ние-то, и на олтѣрь-тъ на Господа, до дне-
 шней-тъ день „на мѣсто-то което бы из-
 бралъ.

ГЛАВА 10.

- 1 И като чу Адониседекъ Іерусалимскый
 царь че Исусъ прѣвзѣ Гай, и го истрѣби,
 „както направи на Иерихонъ и на царя
 му, „така направи на Гай и на царя му,
 „и че жители-тъ на Гаваонъ направихъ
 2 миръ съ Израила, и останяхъ между
 2 тѣхъ, „Уплатихъ ся много; защото Гава-
 онъ бѣше голѣмъ градъ, като единъ отъ
 царскы-тъ градове, и защото бѣше по го-
 лѣмъ отъ Гай, и всякы-тъ му мѣжѣ
 3 силни. За това прати Адониседекъ Іеру-
 салимскый царь на Оама Хевронскый-тъ

а Псал. 83; 3, 5.
 б Гл. 10; 2. 2 Цар. 21; 1, 2.
 в Гл. 6; 27.
 г Гл. 5; 10.
 д Гл. 11; 19.
 е Исх. 23; 32. Втор. 7; 2, 20;
 16. Сл. 2; 2.
 ж Втор. 20; 11. 4 Цар. 10; 5.
 з Втор. 20; 15.
 и Исх. 15; 14. Гл. 2; 10.

а Числ. 21; 24, 83.
 б Числ. 27; 21. Ис. 30; 1, 2.
 в Из. Сл. 1; 1. 1 Цар. 22;
 10; 23; 10, 11. 30; 8. 2 Цар.
 2; 1, 5; 19.
 г Гл. 11; 19. 2 Цар. 21; 2.
 д Гл. 18; 25, 26, 28. Езд.
 2; 25.
 е Псал. 15; 4. Еккл. 5; 2.
 ж 2 Цар. 21; 1, 2, 6. Іез. 17;

13, 15, 18, 19. Зах. 5; 3, 4.
 а Ис. 3; 5.
 б Втор. 29; 11.
 в Ст. 15.
 г Ст. 6, 9.
 д Ст. 16.
 е Вит. 9; 25.
 ж Ст. 21, 27.
 з Исх. 23; 32. Втор. 7; 1, 2.
 и Исх. 15; 14.

и Вит. 16; 6.
 б Ст. 21, 23.
 в Втор. 12; 5.
 —
 а Гл. 6; 21.
 б Гл. 8; 22, 26, 28.
 в Гл. 9; 15.
 г Исх. 15; 14, 15, 16. Втор.
 11; 25.